

Lille Bælt, der sikkert staar for Befolkningen i Almindelighed som et Skræmmebillede. Det er en ganske overordentlig stor Sum, her skal anvendes, og ganske vist hørte vi den højtærede Minister støtte den Beregning, vi fik af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) om, at der faktisk ikke bliver større Bekostninger derved end de, vi allerede have ved den nuværende Drift og Færgvæsenet, men det turde dog være tvivlsomt, om disse Beregninger vilde holde Stik. En Ting vide vi sikkert, at have vi givet de 15 Millioner ud, faa vi dem ikke tilbage mere. Men jeg skal henstille dette til nærmere Ovrevæjelse ud fra det Synspunkt, som sikkert nu vil blive gjort gældende, at man ikke skal gaa til uforudent store Udgifter paa dette Omraade.

Dernæst ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af den Forhandling, der har fundet Sted mellem de to ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) og Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) paa den ene Side og den højtærede Indenrigsminister paa den anden. Jeg ved ikke, hvad udestaaende den ærede Jærnbanekommission har med den ærede Minister, og kender altsaa for saa vidt ikke Forudsætningerne for denne Forhandling. Jeg skal selvfølgelig derfor ikke blande mig i Striden som saadan. Men der er faldet nogle Udtalelser fra de to ærede Medlemmer her i Salen, der have rejst dette Spørgsmaal, som gøre, at jeg anser det for fornødent at tage et vist Forbehold over for de Konsekvenser, der muligen kunde ligge i disse Udtalelser, og den Opfattelse af Kommissionens Opgave, som ligger bag ved disse Ord. Det siges da, at de Forslag, som ere fremsatte af den højtærede Minister, særlig i det andet Ting, om Flytningen af Centralværkstederne her ved Kjøbenhavn og Udvidelse af Hellerup Station, skulle gribe saaledes ind i Kommissionens Arbejde, at de næsten synes at kunne standse dens Virksomhed. Jeg skal i Forbigaaende derom kun sige, at hvis virkelig disse Forslag grebe ind i Kommissionens Virksomhed, kunde det, forekommer det mig, ikke være nogen Hindring for, at Kommissionen arbejdede videre, men det vilde ganske vist kunne blive en Hindring for Rigsdagen i at arbejde videre paa de for os her forelagte Forslag. Vi vente jo nemlig selvfølgelig i al Ydmyghed at se Udbyttet af Kommissionens Arbejde, og dersom disse Forslag skulde gribe ind deri, vilde det naturlige være, at Rigsdagen lagde disse

Forslag til Side og afventede Kommissionens Arbejde, medens Kommissionen, haaber jeg, rolig vilde fortsætte sit Værk. Men det er mig umuligt at forstaa, at disse Forslag i Virkeligheden skulde kunne være et Indgreb i Kommissionens Opgave, naar ikke denne Opgave opfattes paa en Maade, som i alt Fald jeg ikke kan finde rigtig. Det væsentligste Punkt maatte vel være Spørgsmaalet om Centralværkstedernes Flytning. Den højtærede Minister har allerede udtalt sig om Nødvendigheden af den Foranstaltning, derom skal jeg ikke kunne udtale nogen Mening. Jeg hører, at de Herrer, der have besøgt Værkstederne i disse Dage, vistnok ogsaa have faaet et lignende Indtryk, men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at denne Flytning ikke alene var forudsat ved Loven af 1894 — derom kunde man jo sige: Ja, nu have vi faaet et nyt Flertal, og de Forudsætninger gælde ikke mere — men jeg vil ogsaa minde om, at de Herrer i Fjor vedtog en Lov, paa hvilken der efter Folketingets eget Initiativ indføjedes en Bevilling til Tilvejebringelse af Grunde til Anlæg af disse Centralværksteder ude ved den ny Godsbanegaard. I det Øjemed blev Summen paa Tillægsloven til Godsbanegaarden forhøjet med 216,000 Kr., tror jeg, for at det Terrain kunde blive opfyldt, hvorpaa Værkstederne skulde ligge. Nu er det ganske vist, at vi have haft et Folketingsvalg siden den Tid, men jeg tør dog antage, at det høje Ting ikke vil desavouere det Ting, der sad i Fjor, og at Spørgsmaalet om Centralværkstedernes Beliggenhed maa anses som nogenlunde afgjort. I alt Fald maa det Spørgsmaal betragtes som afgjort, at de skulde flyttes fra deres nuværende Plads, hvor Grunden selvfølgelig ogsaa er alt for kostbar til Bibeholdelse af et saadant Anlæg. — Med Hensyn til Hellerup Station har den højtærede Minister allerede sagt — hvis jeg forstod ham ret — at selvfølgelig kan det Arbejdes Udførelse, hvis det paa nogen Maade kommer Kommissionen paa tværs, vente. Det beror altsaa paa Rigsdagens egen Behandling af disse Sager. Men det, som giver mig Anledning til at tage Ordet om dette Anliggende, er, at der fra de ærede Herrer, der, saa vidt jeg ved, begge ere Medlemmer af Kommissionen, er faldet Ord, der tyde paa, at de opfatte Kommissionens Opgave som videregaaende, end jeg tror, de med Rette kunne gøre. Kommissionens Opgave er i Henhold til Motiverne til den Bevilling, hvorefter Kommissionen blev nedsat, at søge i Ordnin-